

Hur böra spannmålsförsäljningarna organiseras?

Jordbrukarna måste nu på allvar taga upp denna fråga.

Ett uttalande av dr. E. Engström.

Det råder intet tvivel om, att ordna, beroende därpå, att att det är synnerligen angeläget för de flesta spannmålsodlare i landet, att ifrån jordbrukarnas i den situationen, att de besida energiska ansträngningar höva sälja så tidigt som möjligt för att tillvarata de stora intressen i samband med försäljningarna utav brödsäd. Visserligen finnas redan nu, av innevarande års skörd, uttrar dr. E. Engström, med anledning av gjorda inlägg rörande spannmålsförsäljningar. Om det redan under det snara tillägningsåret hade varit av allra största betydelse, ifall jordbrukarna på lämpligt sätt organiserat sig för att utbrukarna på lämplig 7890ln nyttja de möjligheter, som beretts dem genom inmatningsbestämmelser m. m., så framträder behovet och nödvändigheten av en målmedveten aktion från lantmännens sida ännu mera inför det förestående försäljningsåret. Orsakerna härtill äro flera, och bland dessa må särskilt framhållas den omständigheten, att något avtal om minimipris icke träffats. Däremot kommer regeringen antagligen inom den närmaste framtiden, att fastställa priser för inlösen under juni och juli 1932 av kvarvarande brödsäd av 1931 års skörd. Naturligtvis kommer det pris, som för nyssnämnda månader fastställs, att utöva avsevärd inverkan på priserna under hela den förestående försäljningssäsongen. Det är därför synnerligen önskvärd, att nämnda priser icke sättas för lågt, utan så, att jordbrukarna vid försäljningen kunna få skälig ersättning för sina produktionskostnader. Emellertid är det påtagligt, att skall berörda inverkan på försäljningspriserna fullt kunna utnyttjas, är det nödvändigt, att jordbrukarna icke förhålla sig passiva, utan själva vidtaga åtgärder för att på ett lämpligt sätt organisera försäljningen.

En förenklad belåningsprocedur är nu synnerligen önskvärd.

En flerårig erfarenhet ger vid handen, att prisbildningen framför allt rön ofördelaktig inverkan av de under höstmånaderna vanliga, synnerligen omfattande utbudet, uttrar dr. Engström vidare. De åtgärder, som från jordbrukarnas sida böra vidtagas, synas därför i första hand böra inriktas på att förekomma dessa massutbud. Givetvis är den saken icke så lätt

Brödsädesförsäljningarna måste nu organiseras.

Som jag redan framhållit, är det ytterst nödvändigt, att jordbrukarna i samverkan vidtaga åtgärder för att organisera brödsädesförsäljningarna under den stundande försäljningssäsongen. Man kan tryggt påstå, att häruti ligger en akt utav ekonomisk självbevarelse, betonar hr. Engström. Det är dessutom påtagligt naturligt, att jordbrukarna själva göra allt vad deras förmåga står för att utnyttja de möjligheter statsmakternas beslut faktiskt in-

nebär. Det synes onekligen vara något för mycket begärt, att staten skall ställa allt tillrätta även beträffande själva försäljningens organisation. Detta är uppenbarligen en jordbrukarnas egen angelägenhet.

Av allt att döma kommer brödsädesårskörden 1931 inom stora delar av landet, med undantag möjligen utav själva Sydsvetige, att bli betydligt lägre än normalt. Under sådana omständigheter framstår det särskilt angeläget, att ingenting underlåtes för att vid försäljningen få ut bästa möjliga pris.

Vidtagandet av åtgärder från jordbrukarna själva för försäljningens organiserande behöver självfallet icke stå i motsatsförhållande till köparnas intressen, utan torde tvärtom bli av fördel för dessa. Såväl ifrån statens spannmålsnämnd som svenska spannmålsföreningen har också uttalats önskvärdheten av att jordbrukarna i största möjliga utsträckning organisera brödsädesförsäljningen.

Hur böra spannmålsförsäljningarna organiseras?

Hur bör ett enhetligt uppträdande på marknaden organiseras?

Först och främst bör man enligt min mening undersöka på vad sätt jordbrukarna lämpligen böra sammansluta sig för att på ett tillfredsställande sätt genomföra försäljningen, svarar dr. Engström. Det förefaller som man därvidlag skulle kunna nöja sig med jämförelsevis enkelt organiserade små lokala föreningar, t. ex. ett 15- a 20-tal jordbrukare inom en ort sammansluta sig till en lokal försäljningsförening som för medlemmarnas räkning ombesörjer försäljningen och därjämte tillhandagår med råd och upplysningar rörande marknadsläget, kvalitetsfordringarna, belåningsmöjligheterna m. m. Administrationskostnaderna för en dylik lokal förening torde bli så gott som inga riskerna synas icke heller böra bli så stora. Det ökat böra dessa föreningar, om de rätt handhavas och söka samarbete med varandra i en utsträckning, som sådan kan visa sig påkallat, bli av mycket stort gagn.

Det torde knappast vara lämpligt och säkerligen icke heller nödvändigt, att dessa lokala sammanslutningar vid sina försäljningar gå ut anför den nuvarande organisationen på spannmålshandels område, utan i stället på bästa sätt söka utnyttja den samma.

En annan viktig fråga är belåningsspörsmålet och den därmed i samband stående lagringsfrågan, framhåller hr. Engström. Jag har redan förut framhållit, hur önskvärdt det är, att beträffande belåningen enklare former tillskapas. Ett annat betydelsefullt spörsmål är kvalitetsfrågan, som icke minst med hänsyn till Östergötlands framstående plats på värveteodlingens område här förtjänar den allra största uppmärksamhet. Samtliga sorter av värvete äro ju, som bekant, betydligt bakningskraftigare än höstvetesorterna, och odlarna böra därför, när nu en kvalitetsbetalning är avsedd att ge-

LAND SETTLEMENT SERVICE KOLONISATIONSHJÄLP.

Familjer och enskilda i Canada, som söka land för kolonisation, kunna erhålla upplysningar och råd genom att tillskriva någon av följande organisation: Land Settlement Office, Department of Immigration, Commercial Building, Winnipeg, Canadian Pacific Railway, Colonisation Department, C. P. R. station, Winnipeg, Canadian National Railway, Colonisation Department, Room 100, Union Station, Winnipeg.

nomföras, eftersträva ett så högt pris som möjligt. Hittills har ju prisbildningen på värvete ej motsvarat dess ur bakningssynpunkt värdefulla egenskaper. Med fullt fog har påtalats den skärpning av kvalitetsfordringarna, som under de senaste månaderna genomförts. Dessa äro av den art, att de i många fall i höj grad försvärat försäljningarna. Detta gäller också i alldeles särskild grad om de betydande avdrag för brödsäd, som icke uppfyller kvalitetsfordringarna, pilka numera fastställts.

Jordbrukarna böra äga större uppmärksamhet åt kvalitetsproblemet.

Om man, som sagt, med all rätt kan hävda, att alltför skärpta kvalitetsfordringar äro av stor olägenhet för odlarna, är det å andra sidan påtagligt, att det från köparnas sida är berättigat att uppställa krav i kvalitetshänseende, påpekar dr. Engström. För jordbrukarna måste det därför bli en angelägenhet av stor vikt att begagna så tillförlitliga bärgningsmetoder som möjligt och i övrigt så lant som möjligt vid vid odling, skörd, bärgning och lagring beakta kvalitets-spörsmålet.

På tal om kvalitetsfordringarna framstår det också som mycket angeläget, att normerande bestämmelser för undersökningarna för fastställande av kvaliteten snarast bli utfärdade och glädjande nog har spannmålsnämnden tagit upp denna fråga. Som det nu är råder påtagligen stor olikhet i metodiken vid dessa undersökningar, vilket föranlett, att prov, som vid en undersökning ansetts äga vissa kvalitetssegenskaper, vid en annan förklarats väsentligen sakna dessa.

Ja, jag har endast velat lämna några antydningar om vad som nu närmast bör göras från jordbrukarnas sida. Givetvis kunde en hel del andra spörsmål vara att nämna. Synnerligen viktigt är emellertid, att spannmålsodlarna nu allmänt komma till insikt om, att de själva verkligen åtgöra något för att tillförsäkra sig de ekonomiska fördelar, som otvivelaktigt inneslutas i de av statsmakterna fattade besluten angående brödsädesförsäljningen. Situationen inom jordbruket är sådan, att alla möjligheter till dess förbättrande måste vidtagas. Det duger ej längre att töva.

Hur vinna priser för säden.

För att frambringa prisvinnande sädesprov i dessa dagar av hård konkurrens fordras att alla råd och rön man inhämtat tagas i bruk. Först av allt måste man tillse att det sädeslag som skall odlas är av en sådan varietet som man vet kommer att tri-

vas i distriktet och som kommer att ge en vacker skörd. Landet på vilket säden säs måste vara synnerligen väl kultiverat och gödslat, och medan skörden växer upp bör man bortsortera alla strån som hava ett mot de övriga avvikande utseende.

Somliga föredraga att meja sin säd innan den är fullt mogen; men på experimentfarmarna har man kommit till det resultatet att det är mera fördelaktigt att vänta härmed tills skörden är fullkomligt mogen. När säden torkas böra kärvarna vid olämplig väderlek skyddas så att säden ej börjar gro och så att den behåller sin naturliga färg. Tröskningen är ett annat viktigt ting. Ett synnerligen bra sätt, är att en solig dag slå kärvarna mot ett på marken utbrett skycke. De stora och mogna kornen falla då ut och de mindre kvarstanna i axen och kunna sedan uttröskas på vanligt sätt.

Medan utplockning för hand av spannmål avsedd för utställningsändamål ej borde äga rum, eller uppmuntras, kan detta knappast undgas med den ringa mängd som nu är tillgänglig.

Provplantering av sockerbeter.

Den omständigheten att årets försök med provplantering av sockerbeter i Manitoba har slagit synnerligen väl ut, har gjort att the American Beet Sugar Company i Denver Col. med största sannolikhet inom en snar framtid kommer att anlägga en sockerfabrik till ett värde av omkring \$1,500,000 på någon plats inom provinsen Manitoba. Såsom vi förut omnämnt i våra spalter besåddes i våras omkring 430 acres på olika platser i Manitoba med sockerbetsfrö. Detta var det andra året i ordningen som försök gjordes härmed och bolaget utlovade att om även denna skörd slog väl ut skulle de med all säkerhet anlägga en fabrik i Manitoba för att tillvarata de sockerbets-skördar provinsen kan frambringa. Ett avgörande om var fabriken kommer att förläggas kommer att avgöras inom en snar framtid och arbetena med fabriken byggnad komma att påbörjas i höst, så att den kan stå färdig att mottaga nästa års skörd. Fabriken kommer att förläggas i närheten av Winnipeg vid någon av floderna och kommer antagligen att upptaga en markyta av 80 acres. Om planerna bli verkliga, kommer man att nästa år behöva betor från omkring 16,000 acres land, förklarar mr. J. M. Davidson, sekreterare för Industrial Development board, samt meddelar vidare att de farmare som i fjol hade planterat sockerbeter i allmänhet hade en förtjänst värienrande mellan 25 och 35 dollars pr. acre.